

Z każdym działającym systemem komputerowym powiązane jest oczekiwanie *poprawności* jego działania ([2]). Istnieje szeroka klasa systemów, dla których poprawność powiązana jest nie tylko z wynikami ich pracy, ale również z czasem, w jakim wyniki te są otrzymywane. Systemy takie nazywane są *systemami czasu rzeczywistego*, a ponieważ są one rozpatrywane w kontekście swojego otoczenia, często określane są terminem *systemy wbudowane* ([2], [3]).

Ze względu na specyficzne cechy takich systemów, weryfikacja jakości tworzonego oprogramowania oparta wyłącznie na jego testach jest niewystarczająca. Coraz częściej w takich sytuacjach, weryfikacja poprawności tworzonego systemu lub najbardziej istotnych jego modułów prowadzona jest z zastosowaniem metod formalnych ([1], [3]).

Literatura

- [1] Alur R. and Dill D. Automata for modelling real-time systems. 1990.
- [2] Ian Sommerville. *Software Engineering*. 1982.
- [3] Tomasz Szmuc, Marcin Szpyrka, et al. *Metody formalne w inżynierii oprogramowania systemów czasu rzeczywistego*. 2010.